

APC sa APC.sa APC.sa APC.

APC.sa APC.sa APC.sa APC.sa APC.sa APC

APC.sa **ΕΚΘΕΣΗ ΕΜΠΟΡΙΑΣ ΤΩΝ ΕΙΔΩΝ** APC.sa

APC.sa **ΥΔΑΤΟΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ ΠΟΥ** APC.sa

APC.sa **ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ** APC.sa

APC.sa APC.sa APC.sa APC.sa APC.sa APC.sa

APC.sa APC.sa APC.sa APC.sa APC.sa APC.sa

APC.sa APC.sa APC.sa APC.sa APC.sa APC.sa

APC.sa APC.sa APC.sa APC.sa APC.sa APC.sa

APC.sa APC.sa APC.sa APC.sa APC.sa APC.sa

APC.sa APC.sa APC.sa APC.sa APC.sa APC.sa

ΜΕΡΟΣ Γ

APC.sa APC.sa APC.sa APC.sa APC.sa APC.sa

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2016

APC.sa APC.sa APC.sa APC.sa APC.sa APC.sa

APC.sa APC. **APC ADVANCED PLANNING – CONSULTING** PC.sa

ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ Α.Ε.

Μνησικλέους 2, Τ.Κ. 105 56 Αθήνα
τηλ: 210 32 29 303 & 210 32 29 340, fax: 210 32 29 304
<http://www.apc.gr> e-mail: apc@apc.gr
ΑΠ. Μ.Α.Ε. 67150/01/Β/08/608

APC.sa APC. IPC.sa

APC.sa APC.sa APC.sa APC.sa APC.sa APC.sa

APC.sa APC.sa APC.sa APC.sa APC.sa APC.sa

Πίνακας περιεχομένων

I. ΠΡΟΛΟΓΟΣ	1
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ - ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ	2
1. Συμπεράσματα	2
2. Προτάσεις.....	6

I. ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Η παρούσα Έκθεση Εμπορίας εκπονήθηκε από την εταιρία APC ADVANCED PLANNING – CONSULTING ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ ΑΕ (APC S.A.) με ανάθεση από την Υπηρεσία Στήριξης Διαρθρωτικών Μεταρρυθμίσεων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, κατόπιν γραπτής πρόσκλησης, με στόχο να διερευνηθούν τα θέματα εμπορίας ειδών υδατοκαλλιέργειας τα οποία παράγονται στην Ελλάδα (SPSS/C2016/019).

Σκοπός της Έκθεσης είναι να καλυφθούν οι απαιτήσεις του Άρθρου 46 του Κανονισμού (ΕΕ) 508/2014 για το ΕΤΘΑ, όσον αφορά τις παραγωγικές επενδύσεις στον κλάδο των υδατοκαλλιεργειών.

Επίσης, η παρούσα Έκθεση θα μπορούσε να υποστηρίξει την Ελληνική Διοίκηση στην επίτευξη των στόχων του «Πολυετούς Εθνικού Στρατηγικού Σχεδίου για την ανάπτυξη των υδατοκαλλιεργειών στην Ελλάδα 2014-2020», στην εξειδίκευση των σχετικών δράσεων του Επιχειρησιακού Προγράμματος Αλιείας και Θάλασσας 2014-2020, καθώς και στην υλοποίησή τους.

ΜΕΡΟΣ Γ

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ - ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

1. Συμπεράσματα

Τα παραγόμενα είδη της Ελληνικής υδατοκαλλιέργειας είναι κυρίως ψάρια και οστρακοειδή.

Όσον αφορά τα ψάρια, είναι:

- Θαλάσσια Μεσογειακά είδη, που εκτρέφονται σε Ελληνικές θάλασσες με επικρατέστερα τα είδη Τσιπούρα και Λαβράκι και τα λοιπά (μυτάκι, φαγκρί, κρانيός, συκίος κλπ) με μικρές ποσότητες, ή και μηδενική σήμερα παραγωγή.
- Εκτρεφόμενα σε γλυκέα ύδατα, με επικρατέστερα τα είδη πέστροφα και χέλι και ορισμένα άλλα, όπως Κυπρίνος, Οξύρυγχος, Σολομός, με μικρή και όχι σταθερή παραγωγή.
- Παραγόμενα στις Λιμνοθάλασσες (εκτατική καλλιέργεια) ευρύαλα είδη, σε σημαντικό αριθμό με επικρατέστερα τα είδη Κέφαλος, Τσιπούρα, Λαβράκι και Χέλι.

Όσον αφορά τα οστρακοειδή, είναι:

Είδη εκτρεφόμενα στις Ελληνικές θάλασσες, με σχεδόν αποκλειστικό το είδος Μύδι, ενώ σε πολύ μικρές ποσότητες παράγονται και τα είδη: στρείδι, χτένι και χάβαρο.

Άλλα είδη

Αντικείμενο εκτροφής / καλλιέργειας αποτέλεσαν ή / και αποτελούν και άλλοι υδρόβιοι οργανισμοί και άλλα είδη ψαριών, όπως:

- Καρκινοειδή και συγκεκριμένα η Γαρίδα, τα αποτελέσματα εκτροφής της οποίας δεν υπήρξαν ικανοποιητικά.
- Ο Τόνος (*Thunnus thynnus*):
Έγινε αξιόλογη προσπάθεια με αισιόδοξες προοπτικές, πλην όμως έχει διακοπεί λόγω αδυναμίας εξασφάλισης του «γόνου» (ψαριών προς εκτροφή), δεδομένου ότι το είδος προστατεύεται και υπόκειται σε ποσόστωση.

- Η Σπιρουλίνα (*Spirulina maxima*) είδος κυανόφυτου (κυανοβακτήρια) για το οποίο σημειώνεται παραγωγή από το έτος 2012.
 - Ο Αχινός (*Paracentrotus lividus*), πρόκειται για πρόσφατη έναρξη δραστηριότητας και δεν υπάρχει μέχρι σήμερα παραγωγή.
 - Ο Οξύρυγχος (*Acipenser spp.*) τόσο για την παραγωγή χαβιαριού, όσο και την πώληση του ψαριού.
- Τα βιολογικά προϊόντα υδατοκαλλιέργειας, αφορούν είδη θαλάσσιας ιχθυοκαλλιέργειας και κυρίως Τσιπούρα και Λαβράκι. Η παραγωγή τους άρχισε από το 2012, σε περιορισμένες σχετικά ποσότητες.

Όλοι οι παραπάνω εκτρεφόμενοι υδρόβιοι οργανισμοί και τα παραγόμενα προϊόντα, είναι υψηλής διατροφικής αξίας και προορίζονται για ανθρώπινη κατανάλωση, διατίθενται τόσο στην Ελληνική αγορά (μερικά μόνο σε ορισμένες Περιφέρειες) όσο και σε χώρες της Ε.Ε. και τρίτες χώρες.

Η ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας στην Ελλάδα υπήρξε ραγδαία τα τελευταία τριάντα χρόνια. Από παραγωγή 2.534 τον. το 1986, που αντιπροσώπευε ένα ελάχιστο ποσοστό της Ελληνικής παραγωγής αλιευτικών προϊόντων, τα επόμενα έτη σημειώθηκαν άλματα.

Το 1995 η παραγωγή προϊόντων υδατοκαλλιέργειας (44.038 τον.) αντιπροσώπευε το 21,7% των αλιευτικών προϊόντων, το 2005 (105.551 τον.) το 46,7% αυτών και το 2014 το 63,4% (104.452 τον. επί συνόλου 164.770 τον.).

Η πορεία αύξησης του ποσοστού των προϊόντων υδατοκαλλιέργειας στη συνολική παραγωγή αλιευτικών προϊόντων, οφείλεται καταρχήν στην ανάπτυξη της θαλάσσιας ιχθυοκαλλιέργειας, αλλά και στην συνεχιζόμενη μείωση των προϊόντων συλλεκτικής αλιείας.

Σε κάθε περίπτωση τα τελευταία χρόνια, (αλλά και στο μέλλον) την κύρια πηγή αλιευτικών προϊόντων της χώρας αποτελεί (και θα αποτελεί) η υδατοκαλλιεργητική δραστηριότητα.

Η υδατοκαλλιέργεια στην Ελλάδα παρουσιάζει ιδιαίτερη δυναμική ανάπτυξης, σε σχέση με άλλες παραγωγικές δραστηριότητες του πρωτογενούς τομέα, οφειλόμενη κυρίως σε τρεις (3) σταθερούς παράγοντες: Το συγκριτικό πλεονέκτημα των Ελληνικών θαλασσών και τις γενικότερες θετικές κλιματολογικές και υδρολογικές συνθήκες της χώρας, τη γειτνίαση της χώρας, ως χώρα παραγωγής, με τις κύριες αγορές κατανάλωσης και το υψηλό επίπεδο

τεχνογνωσίας για τον κλάδο που έχει αποκτηθεί σε όλα τα επίπεδα (επιστημονικό – τεχνικό – διοικητικό).

Ειδικότερα η δυναμική αυτή παρατηρείται στη θαλάσσια ιχθυοκαλλιέργεια της οποίας η παραγωγή σε ποσοστό 80 – 85% εξάγεται, συμβάλλοντας σημαντικά στο ισοζύγιο πληρωμών της χώρας.

Το ψάρια ιχθυοκαλλιέργειας, κατέχουν τη δεύτερη θέση των εξαγωγίμων προϊόντων του πρωτογενούς τομέα, μετά τα φρούτα και λαχανικά.

Η υδατοκαλλιέργεια αποτελεί πυλώνα ανάπτυξης της Ελληνικής οικονομίας, ενώ συμβάλλει στον τομέα της απασχόλησης και στηρίζει την οικονομία τοπικών κοινωνιών.

Η εγχώρια αγορά έχει μεγάλες δυνατότητες για αύξηση της κατανάλωσης προϊόντων υδατοκαλλιέργειας, τόσο σε ψάρια, όσο και σε οστρακοειδή. Αυτό προκύπτει τόσο από τις διαπιστωθείσες τάσεις της αγοράς, αλλά και από τα ακόλουθα δεδομένα:

- Την συνεχώς μειούμενη παραγωγή προϊόντων συλλεκτικής αλιείας.
- Τη σταδιακή διαφοροποίηση της διατροφής του πληθυσμού με την στροφή σε αλιευτικά προϊόντα, έναντι της κατανάλωσης κρέατος.
- Την υγιεινή και ασφάλεια των προϊόντων υδατοκαλλιέργειας.
- Τις προσιτές τιμές διάθεσης στην κατανάλωση με συνεχή διαθεσιμότητα.
- Τη διεύρυνση της τουριστικής περιόδου για την Ελλάδα και τον σημαντικά αυξημένο αριθμό τουριστών, που επισκέπτονται τη χώρα κάθε χρόνο (25 εκατ. περίπου).

Η επιφυλακτικότητα που υπάρχει από ένα τμήμα του ελληνικού καταναλωτικού κοινού, να καταναλώνει προϊόντα υδατοκαλλιέργειας, σταδιακά περιορίζεται και θεωρείται βέβαιο ότι θα ελαχιστοποιηθεί, εφόσον συνοδεύεται με συνεχείς ενημερωτικές εκστρατείες.

Επίσης ορισμένες ιδιαιτερότητες που υπάρχουν στις καταναλωτικές συνήθειες των κατοίκων διαφόρων περιοχών της χώρας, όσον αφορά προϊόντα υδατοκαλλιέργειας (π.χ. τα μύδια καταναλώνονται κυρίως στην Β. Ελλάδα και ελάχιστα στις υπόλοιπες περιοχές) είναι δυνατόν με κατάλληλες ενέργειες ενημέρωσης – προώθησης, να εξαλειφθούν, με αποτέλεσμα τη διεύρυνση της κατανάλωσης των συγκεκριμένων προϊόντων.

Στις αγορές χωρών της Ε.Ε., των οποίων σημαντικό μερίδιο, μέχρι σήμερα κατέχουν τα Ελληνικά προϊόντα υδατοκαλλιέργειας, καταγράφονται αυξητικές τάσεις κατανάλωσης προϊόντων της κατηγορίας αυτής, γεγονός το οποίο σημαίνει ότι μπορούν οι αγορές αυτές να δεχθούν και αυξημένες ποσότητες Ελληνικών προϊόντων, των ειδών που σήμερα εξάγονται, αλλά και άλλων ειδών υδατοκαλλιέργειας.

Εξάλλου θεωρούμε ότι η Ελληνική υδατοκαλλιέργεια έχει τη δυνατότητα, αλλά και οφείλει να συμβάλλει αποτελεσματικά στη μείωση του ελλείμματος της Ε.Ε. σε αλιευτικά προϊόντα.

Στο πλαίσιο αυτό θεωρούμε, επίσης, ότι είναι δυνατή η διεύρυνση των αγορών προϊόντων υδατοκαλλιέργειας αν όχι στο σύνολο, στις περισσότερες των χωρών της Ε.Ε.

Τα Ελληνικά προϊόντα υδατοκαλλιέργειας και κυρίως τα ψάρια (Τσιπούρα – Λαβράκι) εξάγονται, έστω και σε μικρές ποσότητες σε ένα μεγάλο αριθμό τρίτων χωρών (βλέπε σχετικό Κεφάλαιο).

Σε όλες αυτές τις χώρες, όπως και στις ΗΠΑ και Ρωσία, οι οποίες αποτελούν και αντικείμενο της παρούσας Έκθεσης, υπάρχουν τάσεις για διεύρυνση σε μικρό ή μεγάλο ποσοστό της αγοράς προϊόντων υδατοκαλλιέργειας. Επίσης χώρες όπως ο Καναδάς και οι Βαλτικές χώρες πρέπει να διερευνηθούν.

Τα Ελληνικά προϊόντα, ποιοτικά ανώτερα και ασφαλή, σε σχέση με τα ανταγωνιστικά προϊόντα τρίτων χωρών, μπορούν να διεκδικήσουν, μερίδιο των αγορών με συγκεκριμένες ενέργειες και συντονισμένες προσπάθειες των αρμόδιων αρχών της χώρας και των επιχειρήσεων του κλάδου, κυρίως της κλαδικής Οργάνωσης Παραγωγών (υπό σύσταση).

Την ποιότητα και την ασφάλεια των προϊόντων της Ελληνικής υδατοκαλλιέργειας, εγγυώνται, το περιβάλλον που εκτρέφονται (Ελληνικά θαλάσσια και γλυκέα ύδατα) και κυρίως η εφαρμογή των κανόνων υγιεινής και ασφάλειας, αλλά και υγείας των ζώων, που προβλέπονται από την Ενωσιακή και Εθνική νομοθεσία.

Η υδατοκαλλιέργεια, ως παραγωγική δραστηριότητα, περιλαμβάνεται στις προτεραιότητες της εθνικής πολιτικής για την ανάπτυξη της Ελληνικής Οικονομίας.

Ειδικότερα, σύμφωνα με το Στρατηγικό σχεδιασμό ανάπτυξης του κλάδου στη χώρα, κύριο στόχο, για την τρέχουσα προγραμματική περίοδο, αποτελεί η αύξηση της παραγωγής των προϊόντων υδατοκαλλιέργειας (από υφιστάμενες και νέες μονάδες) καθώς και η διεύρυνση των

ειδών εκτροφής. Όσον αφορά το στόχο που έχει τεθεί, για μέση ετήσια αύξηση της παραγωγής κατά 7% δεν φαίνεται εφικτός, στο πλαίσιο της υπόψη περιόδου, καθώς δεν έχουν εκπληρωθεί οι προϋποθέσεις για την επίτευξή του, όπως: η αναδιοργάνωση μεγάλων επιχειρήσεων του κλάδου, σαφές και ευνοϊκό επενδυτικό περιβάλλον και ολοκλήρωση του θεσμικού πλαισίου των υδατοκαλλιεργειών. Στο πλαίσιο του Στρατηγικού Σχεδιασμού (ΠΕΣΣΑΥ 2014-2020) προβλέπεται η Ελληνική Διοίκηση να προβεί σε μια σειρά ενεργειών, για τη βελτίωση του θεσμικού πλαισίου ίδρυσης και λειτουργίας των μονάδων και του επενδυτικού περιβάλλοντος στον κλάδο.

Αναφέρεται, επιπρόσθετα, ότι η αποτελεσματικότητα του σχεδιασμού ανάπτυξης του κλάδου, σχετίζεται άμεσα και με τα στατιστικά δεδομένα που έχουν ληφθεί υπόψη, τα οποία όμως, όπως διαπιστώθηκε, δεν έχουν την απαιτούμενη αξιοπιστία, δεδομένου ότι στοιχεία των πλέον αρμόδιων φορέων (ΥΠΑΑΤ – ΕΛΣΤΑΤ) παρουσιάζουν σημαντικές αποκλίσεις τόσο μεταξύ τους όσο και με στοιχεία φορέων της αγοράς.

2. Προτάσεις

1. Καταρχήν, με δεδομένο το στρατηγικό στόχο για αύξηση της παραγωγής των προϊόντων υδατοκαλλιέργειας, του «Πολυετούς Εθνικού Στρατηγικού Σχεδίου για την ανάπτυξη των υδατοκαλλιεργειών στη χώρα», η οικονομική ενίσχυση των παραγωγικών δραστηριοτήτων του κλάδου, αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για την αναπτυξιακή του πορεία.

Σε κάθε περίπτωση, η οικονομική ενίσχυση αποτελεί κίνητρο για τις επιχειρήσεις, σε μία περίοδο ιδιαίτερα κρίσιμη που αντιμετωπίζουν προβλήματα δανεισμού και έλλειψη ρευστότητας, να επενδύσουν για αύξηση της παραγωγής. Ενώ παράλληλα θα εκσυγχρονίσουν τις μονάδες με έμφαση σε νέους καινοτόμους εξοπλισμούς και συστήματα, προκειμένου τα παραγόμενα προϊόντα τους να ανταποκρίνονται στις εκάστοτε απαιτήσεις των αγορών.

2. Η συνεισφορά του ΕΤΘΑ, στην οικονομική ενίσχυση των επιχειρήσεων την τρέχουσα προγραμματική περίοδο 2014-2020, θα πρέπει να γίνει χωρίς ποσοτικούς περιορισμούς στην παραγωγή προϊόντων, τόσο σε επίπεδο επιχειρήσεων, όσο και σε επίπεδο χώρας.

3. Σε κάθε περίπτωση, για τις παραγωγικές επενδύσεις θα πρέπει να εφαρμοστεί η μέγιστη δυνατή ένταση δημόσιας ενίσχυσης, που ορίζεται από τον Κανονισμό Ε.Ε. 508/2014 για το ΕΤΘΑ (άρθρο 95). Σκόπιμη βέβαια είναι η εφαρμογή επιπλέον ποσοστών δημόσιας ενίσχυσης στις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στις νησιωτικές περιοχές (στο σύνολο των νησιών

της χώρας), λόγω του κόστους και της ιδιαίτερης συμβολής τους στις τοπικές κοινωνίες (κυρίως στην απασχόληση και συγκράτηση του πληθυσμού).

4. Παρά το γεγονός ότι τα παραγόμενα στη χώρα είδη υδατοκαλλιέργειας, όπως αυτά αναφέρονται στο προηγούμενο Κεφάλαιο (Συμπεράσματα): συμμετέχουν με διαφορετικό ποσοστό (μερικά σε ελάχιστο) στη διαμόρφωση του ύψους της παραγωγής προϊόντων υδατοκαλλιέργειας, διαφέρουν όσον αφορά τις προοπτικές και τις δυνατότητες ανάπτυξης, μπορεί να συμβάλλουν ή όχι στο εξωτερικό εμπόριο του κλάδου κ.λπ., για κανένα δεν αντιμετωπίζεται κίνδυνος «δημιουργίας πλεονασματικής παραγωγικής ικανότητας» και κανένα δεν θα πρέπει να αποκλειστεί από τις χρηματοδοτήσεις στο πλαίσιο του ΕΠΑΛΘ 2014 - 2020, με την επιφύλαξη των αναφερομένων στην επόμενη παράγραφο.

Αναφέρεται σχετικά ότι, η εθνική νομοθεσία (άρθρο 18 ν. 4282/2014) δίνει τη δυνατότητα στον Υπουργό ΥΠΑΑΤ με απόφασή του να αναστέλλει τις μισθώσεις υδάτινων εκτάσεων για την ίδρυση νέων μονάδων συγκεκριμένων ειδών, σε ενδεχόμενο αυτού του κινδύνου.

5. Ειδικές περιπτώσεις στη χρηματοδότηση των παραγωγικών επενδύσεων θεωρούνται:

- **Μονάδες εκτροφής Γαρίδας**

Με βάση τα μέχρι σήμερα δεδομένα θα πρέπει να αποκλειστεί η χρηματοδότηση την τρέχουσα προγραμματική περίοδο. Η ίδρυση μονάδων της κατηγορίας αυτής (και μόνο για «κλειστά κυκλώματα» κυκλοφορίας νερού) θα πρέπει να εξετασθεί στο μέλλον, αν προκύψουν νέα δεδομένα για την εκτροφή Γαρίδων στη χώρα, όσον αφορά τη βιωσιμότητα και την ανταγωνιστικότητα.

- **Μονάδες εκτροφής ερυθρού τόνου (*Thunnus thynnus*)**

Λόγω του ειδικού καθεστώτος που ισχύει για το είδος (προστασία – ποσοστώσεις) η χρηματοδότηση πρέπει να γίνεται με αυστηρά κριτήρια και εφόσον θα εξασφαλίζεται διαχρονικά η ποσότητα των ψαριών προς εκτροφή.

- **Εκτροφή άλλων υδρόβιων οργανισμών**

Αφορά είδη για τα οποία, ενώ υπάρχουν διεθνώς αξιόπιστα στοιχεία εκτροφής / καλλιέργειας και σημαντικές αγορές σε εμπορικό επίπεδο, δεν υπάρχουν αντίστοιχα δεδομένα εκτροφής στη χώρα μας. Η άποψή μας για τα είδη αυτά είναι να μην αποκλείονται «εξ ορισμού», αλλά η χρηματοδότηση να γίνεται με αυστηρά κριτήρια και διαφοροποίηση της έντασης δημόσιας ενίσχυσης, ή την ένταξή τους σε πιλοτικά σχέδια.

Ιδιαίτερης προσοχής πρέπει να τύχουν ο φύκος *Ulva*, το στρείδι του Ειρηνικού (*Crassostrea gigas*) και ο αχινός (*Paracentratus lividus*).

Σε κάθε περίπτωση, στην κατηγορία αυτή (των ειδών χωρίς δεδομένα στη χώρα) δεν περιλαμβάνονται «Μεσογειακά είδη ιχθύων» για τα οποία μέχρι σήμερα δεν υπάρχουν αμιγείς μονάδες εκτροφής, ή δεν περιλαμβάνονται μεταξύ των ειδών εκτροφής των μονάδων.

Σημειώνεται ότι η διεύρυνση των ειδών υδατοκαλλιέργειας είναι μεταξύ των στόχων της εθνικής πολιτικής για τον κλάδο.

- Βιολογικά προϊόντα

Η διάθεση των προϊόντων της κατηγορίας αυτής αποτελεί ειδική (niche) αγορά αναπτυσσόμενη με χαμηλούς ρυθμούς. Για το λόγο αυτό, αν και η εθνική πολιτική, για την ενίσχυση της διαφοροποίησης των τελικών προϊόντων, περιλαμβάνει και τη βιολογική καλλιέργεια, δεν θα πρέπει να ενθαρρυνθεί μαζική μετατροπή συμβατικών μονάδων σε βιολογικές.

6. Η Ελληνική Διοίκηση θα πρέπει να προχωρήσει στη λήψη των απαιτούμενων αποφάσεων για την ολοκλήρωση του θεσμικού πλαισίου που ορίζεται από τις διατάξεις του ν. 4282/2014 (αποφάσεις του άρθρου 26 - σύνταξη και έγκριση ΕΠΑΥ).

Θα πρέπει, επίσης, να γίνουν οι απαραίτητες παρεμβάσεις στις συναφείς νομοθεσίες (περιβαλλοντική – χωροταξική – δασική κ.λπ.) προκειμένου να αντιμετωπιστούν υφιστάμενα προβλήματα στην αδειοδότηση και λειτουργία των μονάδων. Ιδιαίτερης σημασίας είναι τα θέματα, του δικαιώματος χρήσης του αιγιαλού και της παραχώρησης δασικών εκτάσεων, για συνοδές και υποστηρικτικές εγκαταστάσεις, αντίστοιχα, μονάδων υδατοκαλλιέργειας.

Αυτονόητη βέβαια είναι η ανάγκη επίσπευσης των ενεργειών από τις Υπηρεσίες του ΥΠΑΑΤ για την εφαρμογή του ΕΠΑΛΘ 2014 – 2020 και την εξειδίκευση και ενεργοποίηση των Μέτρων - Δράσεων των παραγωγικών επενδύσεων για τις υδατοκαλλιέργειες.

Τέλος, οι αρμόδιες αρχές της χώρας, θα πρέπει να συνεργαστούν προκειμένου να διαμορφωθεί ένα ενιαίο και αξιόπιστο σύστημα συλλογής και επεξεργασίας των στατιστικών δεδομένων του κλάδου, το οποίο θα αποτελεί και τη βάση του προγραμματισμού ανάπτυξης της Ελληνικής υδατοκαλλιέργειας.

7. Οι επιχειρήσεις του κλάδου, στο πλαίσιο των στόχων της ΚΑΛΠ, για βιώσιμη ανάπτυξη των υδατοκαλλιεργειών και των στόχων του Εθνικού Σχεδίου ανάπτυξης του κλάδου, θα πρέπει μεταξύ των άλλων να διατηρήσουν σε υψηλό επίπεδο την ποιότητα και ασφάλεια των προϊόντων, συγκριτικό πλεονέκτημα για τη διεύρυνση των αγορών και να αποκτήσει το ελληνικό ψάρι «εθνική ταυτότητα (brand name)».

Επίσης, να οργανώσουν την παραγωγή τους για να μπορούν να ανταποκριθούν στις κατά περίπτωση απαιτήσεις των αγορών όπως, στη μορφή των προϊόντων (ολόκληρα, απεντερωμένα, φιλέτα, ή καπνιστά) στα μεγέθη (μεγαλύτερες κατηγορίες βάρους), αλλά και στις προδιαγραφές ειδικών (niche) αγορών (βιολογικών προϊόντων, ή/και προϊόντων για συγκεκριμένες ομάδες πληθυσμών) π.χ. παιδικές τροφές.

Στρατηγικής βέβαια σημασίας για την ανάπτυξη της παραγωγής, είναι η διεύρυνση της εγχώριας αγοράς στα είδη ελληνικής υδατοκαλλιέργειας που κατά προτεραιότητα μπορεί να επιτευχθεί, λόγω των καταναλωτικών συνηθειών του πληθυσμού (πρόκειται για γνωστά είδη) αλλά και της έλλειψης ανταγωνισμού από άλλες χώρες στα είδη αυτά.

Επιπροσθετα, οι επιχειρήσεις θαλάσσιας ιχθυοκαλλιέργειας θα πρέπει να ολοκληρώσουν τις διαδικασίες, που βρίσκονται σε εξέλιξη, για την αναγνώριση και λειτουργία «Οργάνωσης Παραγωγών», στο πλαίσιο του Καν. Ε.Ε. 1379/2013 για την ΚΟΑ, προκειμένου να διεκδικήσουν οργανωμένα και με αξιώσεις αυξημένο μερίδιο των αγορών για τα Ελληνικά προϊόντα ιχθυοκαλλιέργειας.